

LIST IZLAZI TJEDNO. GODIŠNJA PRET-
PLATA 30 DIN. ZA INOZEMSTVO 60.—
OGLASI PO NAROCITOJ TARIFI.

GODINA VII. BROJ 29.
SIBENIK, 19. srpnja 1936.

RUKOPISI SE NE VRACAJU — ADRESA
UREDNIŠTVA I UPRAVE: SIBENIK pp. 17.

Dobro je znati!

Na židovskim ledima napisane su mnoge optužbe. Židove se najviše napada zbog kapitalističkog duha i djelovanja. — I ti napadaji nisu klevete! Zna se da su potomci Abrahamovi, u velikoj većini, trgovci i industrijalci. U njihovim novčarkama leže ogromni kapitali.

Jedna druga stvar je, međutim, zanimljivija, a i zagonetnija. — Kao što je poznato da su Židovi industrijalci, bankiri, kapitalisti, poznato je i to da su neki u svim zemljama, saveznici komunista. I može se reći: današnji svjetski komunistički pokret podržavaju i šire u prvom redu, neki Židovi.

Zar ne, čudna stvar! Tu se zagriše dvije suprotnosti, dva krvna neprijatelja: kapitalizam i komunizam.

— I danas se piše, bar u katoličkim novinama, o Meksiku i o njegovim društvenim prilikama. Ali sve rjeđe susrećemo ime bivšeg meksičkog silnika i krvoloka Callesa. Sadašnji meksički pretsjednik Cardenas zakrenuo mu je tako vratom, da je morao pobjeći iz zemlje, u kojoj je prije samozvano i neograničeno pašovao.

Dakle: Calles. On je osnivač meksičke komunističke stranke. No, u isto vrijeme dok je osnivač tu stranku, bio je i najbogatiji čovjek u Meksiku. Njegovo bogatstvo se ne računa na tisuće nego na milijune.

Prije se za to nije znalo; ali sada kada ga je protivni vjetar odnio, kao suhi list, preko meksičke granice, raspisale se o njegovom bajoslovnom bogatstvu mnoge meksičke novine.

Evo samo nekoliko brojki: U Banco de Londres Calles ima uloženi 4,250.000 dinara; posjeduje tri golemo gospodarska imanja: El Mante, Santa Barbara i Soledad de la Mota u vrijednosti od 223 milijuna dinara. Kao savjetnik Ferrocarriles Nacionales, Banco de México i Beneficencia Publica primao je mjesečno 275.000 din. — I uza sve to nepojmljivo bogatstvo: besplatno se služio željeznicom, državnom poštom i telegrafom.

Takav je »siromah« bio osnivač meksičke komunističke stranke Calles. A nije nam nepoznato da su i mnogi drugi komunistički prvaci gavanski živjeli na račun malog čovjeka. I poštovani Karlo Marks, i milovidna Roza Luxem-

Kraj mora u sjeni maslina

Križarsko daštvo na tečaju

Svaka vojska posjeduje vlastitu zastavu, pozdrav i vođu. Ona vježba na mjestima osamljenim i tihim, svakodnevno se snaži, širi, osposobljuje i novim načinima uvježbava. Redovno se, nakon vremena, svrstava u redove, skuplja i vrši zajedničku smotru svojih snaga, koje i tom prilikom podiže.

— Takova je i križarska vojska. Ona danomice vježba na svojim tihim sastancima i u skrivenim crkvama. Tu se znanjem i spremom osposobljuje, a snagom Euharistijskog Gospodina jača i oplemenjuje. Zbog toga je prodorna i neslomiva. To se očitovalo i na ovogodišnjoj smotri te vojske Krista-Kralja — na tečaju hrvatskog križarskog daštva.

Kod nas Hrvata: inteligencija i njezini sinovi su naviknuti na nerad, lagodnost i prevelike zahtjeve. Tečaj križarskog daštva je dokazao, da time prekida buduća hrvatska križarska inteligencija. Tu su, u idiličnosti nedovršenog sjemenišnog ljetnikovca i podignutih šatora, na obali između Biograda i Filipjakova, svojom disciplinom, radom i malenim životnim zahtjevima dokazali, da su oni Kristova vojska žrtve i borbe — a to znači sposobnosti i života.

Tečaju je prisustvovalo 184 đaka-Križara, zastupajući svojih 28 bratstava diljem hrvatske domovine: Zagreb (šest bratstava), Osijek (2), Sušak, Krk, Senj, Sibenik, Split, Omiš, Dubrovnik, Gospić, Sarajevo, Banjaluka, Varaždin, Karlovac, Koprivnica, Vukovar, Bjelovar, N. Gradiška, Sl. Požega, S. Brod, Sisak, S. Mitrovića, i Zemun.

To je bio do sada najveći i najuspjeliji križarski tečaj.

Da je ovaj tečaj i duhovno najuspjeliji tome je dokaz onaj red i disciplina, ona požrtvovnost i rad. Njihov je logorski život, sa

između židovskog kapitalizma i komunizma!

Stvar stoji ovako: Kapital, novčano bogatstvo, skupio se samo u nekoliko ruku. Zašto, dok šaćica ljudi uživa i rasipa, ogromna većina životari i strada. Naravno, da se isisavani i ugnjetavani počesu proti takvom stanju buniti. Kapitalisti, međutim, to dobro znaju i osjećaju. I da ih naskoro ne samelju žrvnjevi ljudskog bijesa i mržnje, proguraše se u redove potlačenih, pa počesu skupa s njima, kao zaštitu pred olujom, izvikivati, buntovnički komunizam. A dode li oluja i uništi sve usjeve i plodove, oni će se zna-

svom težinom svojih zahtjeva, pokazao, da ova mlada borbena vojska zna što hoće — a zato je i spremna na najveće žrtve. Drugi dokaz duhovnog rada su brojna razlaganja spremnih predavača, pažnja, zabilješke i živa debata. Tu su naši mladi križ. daci doznali za borbe i žrtve koje su se nametale mladom križarskom pokretu u njegovom radu za obnovu hrvatskog narodnog života. Križarstvo je moralo obračunavati sa zastarjelim krivim nazorima unutar i, sa mnogim prognoztvima izvana. Otskočio je pred svima veliki lik blagopok. Dra Merza — boreca križarske misli — a divili smo se i sadašnjem neustrašivom vođi Dr. Protulipcu. Svaka mlada ruka je drhtavim slovima na papiru, položeno na koljenima, ispisa: a i ja ću ih slijediti tragom Križa...

Upoznali su miljenče sv. Oca: Katoličku Akciju, koje je sadržina: Krist - apostolat — nepolitičnost. Na taj rad smo pozvani svi katolici na sv. krštenju i krizmi. Sebe spasiti i druge privadati Bogu — tako uzvišeni zadatak nikad se ne smije omrčiti politikom. On se mora započeti kod samih nas. Sebe izgraditi pravim katolikom: katolikom djela, a ne riječi; katolikom borbe, a ne mira; katolikom javnosti, a ne sakristije! Izgraditi u sebi čovjeka koji živi životom Nazarenčanina i koji liturgijski proživljuje crkvenu godinu.

Ličnost Dr. Merza nam mora biti program. Pobožnost, — studij, — akcija, to je logika Merčeva života, a ta mora da bude i nama. — Tako izgrađen i svijestan intelektualac izgrađivat će budućnost Hrvatske: ne govorom, navikivanjem, pohlepom za čašću, već sitnim, svakodnevnim radom i nesebičnim javnim djelovanjem. Takav će čovjek u sebi ispisati prvu

stanicu riješenog socijalnog pitanja. On neće izrabljivati svoje bliže i podređene, neće sve gaziti da dode do materijalnog blagostanja; seljaka i radnika neće smatrati čovjekom manje vrijednosti. On će zahtijevati javno, na kojem bio položaju, svestrano, pravedno i radikalno rješenje socijalnog pitanja. I neće više biti viših klasa i »plave krvi«!

Kad su te misli izredali braća predavači: Dr. I. Protulipac, Dr. I. Guberina, Dr. K. Zorić, M. Mostovac, Don I. Grgurev, F. Cicak, R. Perše i I. Šestak, i svoje vatrene riječi potkrijepili stvarnim dokazima iz hrvatskog narodnog života, iz stvarnosti XX vijeka, življe je zakucalo 184 mladih srdaca. Oni su osam dana živjeli u nekom oduševljenju, osjećajući se kao u oazi vjere, ljubavi i poštenja.

Preuzvišeni Dr. Jerolim Mileta, Mojsije križarske vojske, uza svu zaposlenost, nije se mogao suzdržati, a da se ne nađe u njihovoj sredini. I kad ih pohodi, iz stotine oduševljenih grla provali poklik: živio križarski biskup Dr. J. Mileta! — A onda osmjehom obrubljen biskupove usne progovoriše: Draga djeco, eto me k vama, da vas ja, koji kao Mojsije uzdignutim rukama molim dok se borite, da vas blagoslovim. Prirastite mi srcu, jer su progonoštva vaša znak odabranika Božjih. Nastavite pojačanim silama svoju izgradnju i rad u poslušnosti svojim biskupima i ljubavi naprama sv. Crkvi i hrvatskom narodu.

Slijedili su časovi pohoda sv. apostola prvim kršćanskim općinama: puni ljubavi i privrženosti.

Sutradan, u nedjelju, križarska je vojska koracala, uz zvuk svoje trublje, ulicama stolnog hrvatskog Biograda, kao da hoće jekom probuditi hrvatske kraljeve i kliknuti im da njihooovi pitomci još žive i bore se. Na tlu hrvatskih vladara blagoslovljena je bila zastava biogradskog križarskog društva...

— Završila je dačka križarska

ti opet snači i sješće na državna kola kao vrhovni kočijaši.

Sad nam je donekle jasno, zašto Rusijom, tom najvećom slavenskom zemljom, upravljaju, odreda, sami Židovi; sad će nam biti razumljivi i uski prijateljski odnošaji između kapitalističkog židovstva i komunizma.

Dobro je to znati upravo sada, kad je komunizam postao neka moda. A ko to zna, znaće odgovoriti i na pitanje: Da li nam komunizam nosi ljepšu i bolju budućnost?

vojska svoj tečaj i raspršila se po dolu i gori, da razglasi hrvatskom narodu svoj gromki: Bog živi!

Z. V. Mali

Nedjeljno evanđelje

s poukom

Sedma nedjelja po Duhovima

EVANĐELJE SV. MATEJA (7, 15—21). U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Čuvajte se od krivih proroka, koji dolaze k vama u odijelu ovčjem, a unutra su vuci grabežljivi: Po plodovima njihovim poznat ćete ih. Zar se bere s trnja grožđe, ili s drače smokve? Tako svako stablo dobro dobre plodove rada: a zlo stablo zle plodove rada. Ne može stablo dobro zle plodove radati: ni stablo zlo dobre plodove radati. Svako stablo, koje ne rada dobra ploda, posjeći će se, i u oganj baciti. Dakle po plodovima njihovim poznat ćete ih. Ne će svaki, koji mi govori: Gospode, Gospode, ući u kraljevstvo nebesko: nego, koji čini volju Oca mojega, koji je na nebesima, on će ući u kraljevstvo nebesko.

POUKA:

»Čuvajte se lažnih proroka«. Ove riječi sadrže temeljnu nauku Isusove metode pri spasavanju ljudskih duša.

Isus je donio Istinu. Nju propovijeda i s njom hoće da nasiti čovječju dušu. Ali, uz Isusa apostola istine, i laž ima svoga apostola: sotonu. Ovaj ima svoje proroke. To su oni koje Isus u evanđelju nazivlje: lažnim prorocima.

Među Isusom i sotonom, a po tome među »prorocima istine« i »lažnim prorocima« bije se boj i ma već 20 vijekova. Između jednih i drugih razlika je ta, što »proroci Istine« uvijek i svagdje nastupaju otvoreno i iskreno; propovijedaju svoja načela usred bijeloga dana. Lažni proroci rade sasvim protivno. Što misle ne govore, što govore ne misle. Kriju se onamo, gdje ih obično oko ne može da vidi. Isus ih je najbolje opisao: »... k vama dolaze u odijelu ovčjem, a unutra su vuci grabljivci.«

Nitko kao Isus ne poznaje te proroke. Ta On je Bog, a kao čovjek čitav svoj zemaljski vijek proveo je u borbi s njima. On ih je nazvao »vukovima u ovčjem odijelu«. Takovi su oni bili za doba Isusovo, a takovi su oni posebno danas.

Podlistak

U Hvaru

Niko nije znao pred godinu dana, da će se, početkom ovog mjeseca, održati u malom ali prijaznom gradu Hvaru prvi hrvatski liturgijski tečaj. Ipak je o tome mislio mladi i radišni svećenik, urednik našeg prvog i jedinog liturgijskog tjednika »Život s Crkvom«, vlč. Josip Kirigin. Prvi naš liturgijski tečaj je, dakle, plod mnogih savjetovanja i dugog dopisivanja.

Četvrtog srpnja, u podne, završio je katehetski kongres u Splitu i, odmah poslije toga, dobar dio vjeroučitelja ukrao se na parobrod koji nas je, njišući se i uzne mirujuć nam svu nutrinu, doveo na hvarsku obalu.

S nama je putovao i skoplanski biskup preuzv. dr. F. Gnidovec, ali nemir valova na njega nije djelovao, jer se čini da on ni nema tijela. Sam duh je!

Na parobrodu nas je bilo mnogo svećenika, ali i obala se crnila od crnih šešira i reverenda. I jer dodosmo radi liturgijskog tečaja, razumljivo je da su nas prvi službeni koraci odveli u katedralu, gdje je preuzv. biskup, mgr. Miho Pu-

Mrzili su Isusa, što je On sebe nazivao Sinom Božjim, što je Ziljevstvo Božje, a ne zemaljsko, a oni se obukoše u »ovčje ruho« i prikazivali su Isusa, da On grdi zakon Mojsijev i da Židove prodaje Rimljanima. Krist je njih korio i zbog njihovoga licumjerja, učio ih da budu iskreni, a oni »obučeni u ovčje ruho« napadali su Isusa, da krši subotu, jer je toga dana iscijelio bolesnika.

I danas ti lažni proroci jednako postupaju. Crkva, kao prorok Isusove Istine, uči ljude, da opstoji Bog, naš dobri Otac, koji se za nas briga, a savremeni komunisti »obučeni u ovčijem ruhu« boraca za gladne i potlačene, u ime socijalne pravde, napadaju Boga i tvrde, da je vjera u Njega kriva krizi; Crkva uvijek i na svakome koraku osuđuje besavjesni kapitalizam i propovijeda socijalnu pravdu, a crveni proroci, obučeni u ovčije ru-

Naše smjernice

Ko je nosilac sretne budućnosti?

Samosvijest ima odlučujuću riječ. Sve drugo dobro dođe, ali ko nema samosvijesti, duboke vjere u vlastite snage, neka se ne upušta u borbu. To za sve vrijedi, a osobito za one koji su gurnuti na frontu kulturne borbe.

Sitnarija može biti čas ovakva čas onakva, ali pjesmu pobjede će pjevati nosilac jačih idejnih snaga; u triumfu će proći onaj idejni zamah koji bude snažniji od svoga takmaca.

Kršćanstvo je prilično izgurno iz života današnjice. Nije se to najednom desilo. Tamo u dalekim desetljećima je počelo odricanje javnoga života od utjecaja kršćanskog naziranja. Postepeno je išlo sve na gore i došlo do časa komu kršćanstvo miriši po stareži.

Mi konstatiramo da se moderno vrijeme srami kršćanstva i njegova Začetnika. — To je kulturna sramota, i tu sramotu dignuti, poslanstvo je mladih narastaja.

Niko nije samosvijesniji od zdrave mladosti, kojoj se čini da njezinim žilama kruži snaga božanstva. — A kad se mladim duhovima iznese jačina idejnih gibanja, i uspije ih oduševiti za plemenitost i ljepotu, koju krije u sebi moć kršćanske misli, to su moralni divovi koji prkose svim olujama.

Katoličkoj omladini je žao i vrlo je boli što je zlo tako veliko i općenito. Ali općenitost zla nimalo je ne koči u njezinom mladenačkom zamahu, naprotiv je jača u uvjerenju da njezine navalne

šić, sazvaio Duha Svetoga i uvodnim nagovorom započeo tečaj.

Referata je bilo na programu mnogo, a vremena malo. Zato smo još istu večer morali sjesti u gradsku vijećnicu i, osvjetljeni električnom svjetlošću, slušati dva predavanja.

Kao prvi na prvom liturgijskom tečaju govorio nam je sinjski župnik o. L. Bajić o »Kristovoj punini u Njegovom otajstvenom tijelu«. — Što je temelj u zgradi, to je bilo njegovo predavanje na ovom tečaju. A kao uvod i početak potpuno nas je zadovoljilo.

Najprije smo pljeskali franjevcu, a onda isusovcu. Bio je to travnički pater Rudolf Paté. On, posvećeni, hierarhijski svećenik, predavao je o »Lajičkim nosiocima Kristovog svećeništva«. Razveselio nas je sve, a osobito prisutne svjetovnjake, jer ih je u svom predavanju podigao na visoko brdo, iako ne hierarhijskog, a ono lajičkog svećeništva.

Odmah smo zapazili da je, za tako zanimljiva i duboka pitanja, vrijeme upravo prekratko. I to je sigurno bio jedini nedostatak tečaja. Nu opet je nekako išlo...

Škoda da, onako umorni, nismo mogli, poslije večere, malo duže udisati svježinu morskog zraka

ho Nju prikazuju glavnom kulom kapitalizma.

A mase, zavedene ovim »ovčijim ruhom« vjeruju tim lažnim prorocima; i kada ih osvoje tada im daju svoj plod: bijedu i golotinju duše i tijela. Židovi su povjerovali ovim prorocima i nijesu htjeli priznati Isusa Mesijom. Pobunili su se protiv Rimljana; Rimljani im digoše zemlju, hram i dom i danas se skitaju po cijelome svijetu bez svoje domovine i doma. A baš u ime ove ideje »lažni proroci« pobunili su ih protiv Isusa. I naše katolike sinovi ovih »lažnih proroka« bune protiv Crkve, a donose im ropstvo, glad i samoubistvo. To se najbolje vidi u Rusiji.

Zato, katoliče, uvijek imaj na pameti Kristove riječi: »Čuvajte se lažnih proroka... po rodovima njihovim upoznat ćete ih«.

snage moraju biti udvostručene. — Ne plače, jer je svijesna svoje snage, i moći koju u sebi nosi kršćanstvo.

Zdrava omladina jamstvo je sretne budućnosti. Grupiranje omladine svih naroda, pod bijelim znakom križa, jedna je utješna pojava, koja ulijeva veliku nadu. Okupljanje omladine, mladića i djevojaka, u jednu veliku falangu, u jednu veliku vojsku, koja se vježba, da oružjem duha, pod barjakom Krista, pođe u borbu za ostvarenjem Njegovog socijalnog kraljevstva, govori o velikoj prekretnici, na kojoj se nalazi čitavo čovječanstvo, pa i naš narod.

Jasno je da se novi vijek nalazi na izmaku i da se čovječanstvo nalazi pred otvorenim vratima u novi otkriveni ljudskog razvitka, komu povjesnica još nije dala svoje ime.

Uvjerjenje, da u životu pojedinaca, obitelji, društva i naroda mora uvijek pobijediti pravda i ljubav koju je Krist donio, daje omladini snage da prelazi preko svih zapreka i pođe putem što ga je svijetu označio najveći dobrotvor njegov — Golgotski mučenik.

Kršćanska omladina stvara front i posize za velikim križem, kojim će urezati veliku brazdu od jednoga do drugoga pola zemlje. Križem će preorati svu površinu zemljinu i na istaknute vrhove zasaditi lik Boga-Čovjeka. Samo Njemu će se klanjati i samo Njega

i predati se mistici večernje tišine, koja je tako čarobna upravo kraj morskih valova dok se ti vjere s različenom mjesečinom.

Drugi dan, ispavani, bili smo malo svježiji, pa smo mogli, uz žrtve i žrtvice, pažljivo saslušati četiri predavača. Da ne duljim, opisujući njihovu fizionomiju, psihologiju i zvanje, samo ću ih nabrojiti. Potpisuju se, a i drugi ih ovako imenuju:

— O. dr. Hijacint Bošković, dr. Ivan Delalle, prof. Dušan Zanko i sveć. Josip Kirigin.

Ti predavači su, po svojem kulturnom radu, već mnogima poznati, pa je razumljivo da su i njihova predavanja bila na doličnoj visini.

Da zadovoljim one koji se zanimaju: o čemu su govorili, — do našam i naslove predavanja.

Prvi je raspravljao: Liturgija je prvo i nenadoknativo vrelo kršćanskog života; — drugi, kao arheolog: Liturgijski život prve Crkve; — treći, profesor i svjetovnjak: Moderni čovjek i liturgija — i četvrti: Liturgijski pokret u svijetu i njihovi uspjesi.

Lijepo je bilo hraniti se duševnim proizvodima predavača, ali nije bilo neugodno ni ići pod krošnje ispred hotela Palace, gdje

obožavati, jer božanska čast samo Njemu ide.

Kršćanska omladina, također, vodi borbu protiv gnijileži i zelenjaštva, iako ne vatrom i krvlju, ali dosljedno i do istrage. Međutim upire prstom u židomasonski blok kao talog međunarodnog života. Jer omladina križa predobro zna, da sve makinacije uperene protiv kršćanstva dolaze iz židomasonskih kabina, samo zato da mase pozabave borbom protiv Krista i evanđelja, a oni i dalje šikare i sišu krv organizma na koji su zasjeli. A kad prođe ovo razdoblje, izbiće na površinu nešto novo, što će opet mase pozabaviti koje desetljeće. Debela židovska gospoda s masonskim mozgovima, povezana u nerazdruživo jedinstvo, još više će onda debljati i puniti svoje riznice, i s uživanjem gledati živu borbu gladnih želudaca protiv Boga i evanđelja, koji se ne mogu rušiti ni srušiti.

Ako je komunizam borba protiv kapitalizmu, kako ćete razumjeti svakome znanu činjenicu, da su u Zagrebu djeca najbogatijih Židova, koji, kako se kaže, leže na bankanotama, prvi vode komunisti?

Komunizam je novi oblik kapitalizma. Pa makar ko bio o protivnom uvjeren!

Što je Krist komu učinio? Je li On lihvari i vara? Koja to evanđeoska istina miriši po kapitalizmu i uništenju slabijega? Koja je nauka čovječanskija od one Boga-Čovjeka, siromaha u jaslucama i mučenika na prekriženim gredama?

Izrabljivanju čovječstva, obećavačivanju Krista i Njegova imena — kršćanska omladina navijesta borbu. I neće prestati borbom dok Krist Kralj ne bude apsolutni gospodar u svim granama ljudske djelatnosti i čitavoga javnoga života. On mora biti Kralj, jer jedino Njemu to pripada!

Borci Kiža srcu u boj, jer su sigurni da je budućnost Kristova.

Junior

Rezolucije

pročitane i prihvaćene na javnom zborovanju prigodom Euharistijskog kongresa na Petrovo 29. lipnja 1936. U Supetarskoj na otoku Rabu.

1) Sa svih strana otoka Raba, na rapskom euh. kongresu u Supetarskoj dne 29. lipnja 1936, sakupljeni katolici Hrvati svom odlučnošću od nadležnih vladi zahtijevaju, da postave sva kupališna mjesta pod strogu žandarmerijsku kontrolu zbog odvratnog nudizma,

nam se servirao objed i večera. Dva puta nas je raspolio i vlč. don Šime Kovačić, biskupski tajnik, kad nas je obdario s punom košarom staklenki koje su nam punile čaše dobrotom hvarskih vinograda.

Tako nam doleti, na krilima vremena, i zadnji dan. I baš taj zadnji dan nas je čekao najteži posao: pet predavanja, razgledavanje grada i čitanje konačnih rezolucija. — Ali, kao umjetnici života, znali smo se tješiti: Ta zadnji je, pa neka!

Tri predavača su nam iznašala svoje misli, u vezi s liturgijom, dopodne, a dva popodne.

Najprije nam je, radi odsutnosti vlč. don Mate Garkovića, pročitao njegov referat: Ostaci liturgijskog života po našim župama i njihovo oživljenje. — Produžio je vlč. Dragutin Kukulj: Vjerska obnova našeg naroda po liturgiji, — a završio g. Stanislav Prepek, upravitelj osnovne škole u Petrovaradinu, s: Liturgijskim pjevanjem u našim krajevima.

Ne, zapravo tako nije bilo. Moralo je biti prema programu; ali kako se sunce približavalo zenitu, a nas je još čekalo razgledavanje grada, savjetovali smo g. Prepeku da se, u svojim predava-

koji se i danas bestidno ispoljuje čak na način, da se stranci, n. pr. u Loparu, kod kupanja kreću goli, pomiješani muško i žensko, i tako se sunčaju. To su provokacije za nas i napadaji na naš kršćanski i narodni život, proti kojima najsvetije prosvjedujemo. Nadležne su vlasti dužne, da te provokacije i te napadaje u zametku ugušuju, jer će inače narod po pravu lične obrane sam tražiti pomoći.

2 Prigodom Euh. Kongresa na Petrovo u Supetarskoj dne 29. lipnja 1936, sakupljeni Rabljani izjavljuju, puni dubokog vjerskog uvjerenja, svoju nepokolebivu o-danost Crkvi Katoličkoj; u njoj gledaju jedino pravu Kristovu Crkvu, u njoj zaštitnicu i majku hrvatskog naroda, u njoj sigurnu učiteljicu u riješavanju teških pitanja sadašnjice. Stoga pozivlju roditelje, da djecu odgajaju u vjernosti prema toj Crkvi, i zahtijevaju, od nadležnih faktora, za katoličku djecu u školama katoličke odgojitelje, koji će biti djeci u svakom pogledu bezprijekornim primjerom katoličkog života!

3 Euh. Kongres u Supetarskoj na otoku Rabu pozivlje sve roditelje, da odgajaju djecu za čestu sv. Pričest, jer je to Kruh života, pa jedino sposoban, da razvija što jače veze s Bogom u dušama i u društvu, te tako postavlja i sav narodni život na najsolidnije temelje.

Po svijetu

REDARI UBOJICE. Kad je naš list bio skoro gotov novine su javile da su redari u Madridu umorili Don Jose Calva Sotella. Ubojice su odlučili ubiti i šefa pučke akcije Gila Roblesa i bivšeg monarhističkog zastupnika Gaj Korcea. Obojica su bili odsutni iz Madrida. Uapšen je redarstveni poručnik Morano sa 15 ljudi svoga voda. Novine pišu da su redari svojim zločinom htjeli osvetiti smrt poručnika Castillia, koji je poginuo od nekih desničarskih omladinaca. Na sve novine osobito katoličke vlada je odredila najstrožu cenzuru, a neke potpuno obustavila. Svejedno se kroz isprekidane i cenzurirane rečke doznaže, da je žrtva najprije mrevarena i mučena, a onda dotučena revolverskim hicima.

CAR MOLI ZA POMOĆ. Abesinska vlada na čelu s negusom Heile Selasie moli engleski narod za pomoć. Kaže da bi kupio oko 100 avijona i ostale potrepnosti za svoju vojsku da može nastaviti rat.

KOMUNISTI SU NESLOŽNI. Bivši vođa francuskih komunista Doriot traži da se Moskva ne miješa u nutarnje prilike Francuske. Tvrdi da je nauka Marksa nesavremena, jer se to najbolje pokazalo u Sovjetskoj Rusiji.

njem, ustrpi do poslije podne. I on nas poslušaj. Rado ili nerado — to su njegove stvari.

Hvar nije velik. Nisam nikoga pitao, ali mi se čini da neće imati više od četiri hiljade duša. Pa ipak nismo ga mogli pregledati kroz jedan sat, koji nam je još ostao do objeda.

Doduše, mogli smo se prošetati naokolo i poprijeti, ali to ne znači ništa. U Hvaru se nalazi toliko povijesnih i umjetničkih znamenitosti, da bi ga trebalo pregledavati i više dana. Jedan dan ne bi bio dovoljan samo za franjevački samostan, koji je pravi umjetnički muzej.

Najduže smo se zadržali promatrajući mačku na Rosselli-evom platnu »Zadnja večera«, koja — kako nam reče tumač — »vrijedi više nego sve mačke na svijetu«, i umjetnički cizeliran biskupski štap iz 16 vijeka. O njemu u o ovogodišnjem Napretkovom kalendaru, prof. Petar Grgec napisao članak »Stari štap, koji i danas propovijeda«.

Popodne smo se malo prije nego obično sastali u vijećnici. Svi su predavači došli na red. I g. S. Preprek, i vlač. Mato Paljug, i potpisani. Samo smo se morali žuriti kao orient-express.

Sva tri predavanja bila su posvećena umjetnosti u liturgiji. O

Opet: Franjevci u Koblencu

Mi smo već zadnjiput donijeli jedno mišljenje o procesu nekih njemačkih franjevaca u Koblencu, koje pokazuje kako je žučno i lažno pisanje naše »slobodoumne« štampe.

Tu donasmo izjavu koju je potpisalo 48 protestantskih pastora i židovskih rabina u Sjedinjenim Državama:

»Mi potpisani podizemo svečani prosvjed protiv nečuvane brutalnosti i protiv nedavnih nepravdanih napadaja njemačke vlade protiv katoličkog svećenstva, koje optužuje radi nemoralnosti.«

Medutim to nikoga ne može zavarati. Nedavno smo bili svjedoci procesa protiv mnogih redovničkih družba i pojedinaca redovnika, koji su bili oplijenjeni nakon bučnih procesa, a sve pod izlikom, da su se ogriješili o zakone protiv izvoza novca u inozemstvo. Po tome zakonu su nad redovima izvršene prave pljenidbe i osude na dugotrajni zatvor.

Kad je nacistička vlada usprkos svemu tome doživjela neuspjeh u provođenju svojih ciljeva, ona je pokušala tretirati kao »izdajice« svako duhovno lice koje se oprlo bilo kojim nacističkoj zasadi.

Sada se pak radi na tome, da se uništi ugled svećenika, da bi se kasnije mogao zadati što teži udarac svim vjerama. Proces protiv 276 redovnika nije prvi pokušaj te vrste. Eto, već je prošla godina dana, što ministarstvo za propagandu sprema taj proces. Više engleskih listova je, na temelju ne-

pobitnih dokaza, ustanovilo, da su svećenici žrtve sramotnog iskrivljivanja i da su navodne fotografije sastavljene od različitih slika... Uostalom, kad su se i desili ovakovi slučajevi, — oni su rijetki, ali se ipak od vremena do vremena mogu desiti, — crkvene vlasti su provele uvijek brižnu i potanku istragu...

Vijesti o procesu su rijetke i općenite. Zna se, da ni jedan strani dopisnik nije bio ovlašten da prisustvuje procesu, i pošto je stvarno u Njemačkoj prestala postojati slobodna katolička štampa, sve vijesti, koje su u javnosti doprle o procesu, potječu od službene njemačke propagande. Uvjereni smo, da kad bi i desetina istine prodrla u javnost, da bi reakcija javnosti bila onakova, kakovu u Njemačkoj ne žele.

Reputacija, ispravnost, čestit život i poštovanje prema morala sa strane katoličkog svećenstva u Njemačkoj su tako poznati i tako izvan sumnje, da se tek uz najveći oprez i ograde može govoriti o njemačkim izvještajima. Mi o svemu tome imamo vjerodostojna svjedočanstva porostantskih pastora iz Njemačke... Mi, kao odlučni pobornici slobode savjesti, držimo, da je naša dužnost da prosvjedujemo protiv ovakove manifestacije tiranije sa strane nacionalnih socijalista«.

Dok ovako pišu protestanti i židovi, naši pokvareni novinari ponizuju štampu širenjem laži u podlim namjerama.

VALTAZAR VIJOLIĆ:

Bl. Nikola Tavelić

PRVI POGLED NA BOGUMILSKU BOSNU

Nepregledne šume: tajanstvena naselja sjenā i stoljetnih priča. Rijeke što otječu lagano i padaju u divljem slapu s pjedom uzavrlog srebra, zelene ravni išarane bjelinom veselih ovaca; oživljene mukom goveda prostrle su se pred njim. Vesele ga i razapinju mu dušu.

Osjeća: miriše srodan mu znoj. Ključa krv njegove krvi. Nervi njegova srca prošireni u bratskim prsima... To je dio rodne mu zemlje. Njegov narod.

Al jadan, otrovan paklenom žući. U povampirnom mozgu sjedi mu mora i crnim krilima zasjenjuje mu oči: sljep je na putu k nepreglednom horizontu

čemu je referirao g. Preprek, već rekoh. Vlač. Paljug je razlagao: Estetika u liturgijskoj praksi, a ja: Naš narodna umjetnost i liturgija.

Prihvaćeno je dosta važnih rezolucija. I za njih će javnost, putem štampe, doznati.

Osnovao se i permanentni odbor za liturgijsku propagandu u našim krajevima. U odbor su izabrane osobe iz raznih biskupija.

Govorilo se o uređivanju i izlaženju tjednika »Život s Crkvom«. Sve se do konca nije moglo raspraviti, ali je svima jasno bilo jedno: treba ga što više širiti; inače je opasnost da propadne.

Na koncu je odlučeno da sva predavanja budu tiskana u posebnoj knjizi, koja će izaći u nakladi hvarske »Zvijezde mora«. — Na to već sada upozoravamo sve ljubitelje liturgijske misli.

Tečaj je počeo u katedrali, a završio se u crkvi č. sestara benediktinki. I pravo je tako, jer je benediktinski red najzaslužniji za liturgijski pokret.

U sedam sati navečer mornari odriješite konope, propeleri zapjeniše more, i mi zaplovismo put Dioklecijanovog grada, s uvjerenjem da će i kod nas liturgijski pokret koraknuti naprijed.

Ivo Grgurev

na kojemu se odrazuje pod aureolom Boga, vječni Lučonoča Krist.

Ustreptao je. Sućut, bol i vapaj vinuo mu se je iz duše kao Bogu na Golgoti.

Visoko je digao otkupljenja znak što je doveo k pobjedi pokolebane Konstantinove legije:

»Evo Križa Gospodnjeg, bježite paklene sile, pobjeđuje Lav od Judina koljena, Korjen Davidov — Alelluja!«

BOGUMILSKI DJED

U tamne očne duplje: dva mutna jezera, duboko mu uroniše zjene. Dugačka sijeda brada: raspahuljana nečista vuna, prosula mu se po prsima i drhtala na kucajima uznemirenoga srca.

Nešto granitno teško tištilo mu je navorano čelo: vidio je junačku četu srčanih bosonogih »ujaka« gdje leti na orlovskim krilima brdima, prodolom i šumama.

Nabujala rijeka, vihor pred olujom, daleki pradjedovski zov: — životvorna im riječ razliježala se posvuda.

Prignuo je glavu kralj skinuvši skupocjeni diadem. Njegove su pokleknule vojvode, a narod je pao u prašinu: — svi primiše Krst na pokorno tjeme.

Njega ostavljaju njegovi vjerni prorijedeni, raspršeni kao plašljive ptice kad ih progoni kobac. Nad njima vlada Moć kojoj ne može da se opre.

Nešto granitno teško tištilo mu je izrovano čelo... Na prag opustjela hrama klonuo je. Nemirno srce probodeno očajem streslo se i rasprsnulo u beznađa ponoru... Po svijetu

Po državi

SKUPŠTINA B. HSS U MOSTARU. U nedjelju 12 o. mj. održana je u Mostaru skupština b. HSS. Prisustvovalo je 40.000 ljudi iz svih krajeva Hercegovine. Među ostalima govorio je prof. Jelašić i dr. Šutej.

DR. PERNAR O PERI ŽIVKOVIĆU. »O novom predsjedniku JNS mogu samo toliko da vam kažem da je sreća oko ode iz ove zemlje. Dr. Stojadinović je trebao odmah likvidirati sa Živkovićem, Jeftićem, Kumanudijem i drugima. 14 milijuna duša u toj zemlji treba da zahtijevaju i protestiraju da se JNS više ne uskrisuje.« — To je dio izjave dra Pernara dopisniku »Vremena«.

KRAVA UBILA ČOVJEKA. U selu Globočec kraj Koprivnice krava je ubola rogovima u trbuh seljaka Franu Pistek. On je u bolnici umro.

OBLJETNICA SMRTI JOSIPA PREDAVCA. U utorak 14 o. mj., prigodom treće godišnjice smrti J. Predavca, održale su se u Zagrebu zadušnice. Predavca je ubio Tonko Koščec plaćenik i loši sluga gorih gospodara.

RASPRAVA O POBAČAJU. Ovih dana odgovara pred sudom u Zagrebu Slava Kuoblekar zbog toga što je izvršila pobačaj Milki Vizjak koja je nakon toga umrla. — Kad majke postanu ubojice!...

ČUDNA IZJAVA. Dragiša Milovanović, optuženi narodni poslanik prigodom atentata Arnautovića, izjavio je na sudu da nije postojala organizacija POF. — Kao da mu ko vjeruje!

NEPOTREBNA BRIGA. Samaritanski šef na Sušaku, prigodom proslave »Lijepe naše«, obavijestio je svoj odbor da će se u nedjelju 5 o. mj. održati »nekakva svečanost« (1), pa da će tom prigodom sigurno biti »razbijanih glava«, i da je zato potrebno da se uredi »brza pomoć«. — Proslava je međutim prošla u miru i redu, bez »razbijanih glava«, razbivši nepotrebna nastojanja spomenutog gospodina.

BORBA ZA ŽIVOT. Od planine Majevice do mjesta Gračanica ima 70 km. Toliko moraju da prevale seljakinje noseći jagode na prodaju. Na koncu za čitavu košaru dobiju 4—5 dinara.

NESREĆA KOD GLINE. Prof. Bošnjak, sa jednim studentom i pekarom stradao je prigodom izleta u Glinu. Vozio se motociklom i nenadano naleto na junicu. Profesor je umro.

OPET STRAJK. U Slavskom Brodu štrajkuju radnici tvornice »Slavsk« i traže poboljšanje odnosa i povišicu plaće. Pomažu ih seljaci iz okolice.

CIJENE NA POLJOPRIVREDNOM TRŽISTU. Novine javljaju da je cijena pšenice 120—122, zobi 102—100, kukuruzu 100—101, mekinjama 99—100, grahu 145—150.

SLUŠANJE SV. MISE nedjeljom i blagdanima je obavezano za dake koji se nalaze na ljetovanjima. Profesorima, koji ih vode, stavljeno je u dužnost da na to paze.

NAŠE ZLATO. Iz domaćih rudnika izvađeno je kroz 1935. godinu 2444 kg zlata. Time se vrijednost zlata dobivena u našoj državi popela od 61 milijun na 127 milijuna.

SLOBODNI IZBORI. Kako pišu novine: ove će jeseni po čitavoj državi biti općinski izbori. Novine pišu da će biti potpuno slobodni, a ne kao zadnji općinski ili oni 5. svibnja.

ARNAUTOVIĆU ĆE SUDITI. 10. o. mj. počinje suđenje atentatoru na g. dra Stojadinovića Damjanu Arnautoviću i drugovima.

BEZBOŽNICI NA DJELU. Savez bezbožnika u Rusiji odredio je da kroz 1936. besplatno podijeli 11 milijuna knjiga protivjerskog sadržaja. Knjige će biti pisane na svim važnijim evropskim i azijskim jezicima.

BROJKE GOVORE. U Španjolskoj je od dana stupanja »Narodnog povrata« na vlast izvršen napad na 251 crkvu (veći dio porušen). U isto vrijeme ubijeno je 259, a ranjeno 1287 osoba. »Sloboda, jednakost i bratstvo« na djelu!

Naši dopisi

BIOGRAD

Posveta Križarskih zastava. U hrvatskom krunidbenom gradu Biogradu osnovano je pred godinu dana Križarsko seštrinstvo i mali Križari, dok je bilo mišljenje, da je osnutak Križarskog bratstva omladinaca nemoguć. No, ta nemogućnost je postala mogućnost. Prilikom tečaja naših daka Križara u Filipjakovu, osnovana su u okolici tri Križarska brat-

stva, među kojima i Križarsko bratstvo omladinaca u Biogradu.

Na konstituirajućoj skupštini bio je i sam vođa Križara, obljubljeni i neumorni Dr Ivo Protulipac. U novo osnovano bratstvo stupila je četa mladih Biogradana, ne velika svojim brojem, ali velika po svojoj zadaći: da bude svijetlo koje će svijetliti ostaloj hrvatskoj omladini u Biogradu i pokazivati im put, kojim će koracati, ako žele svojoj domovini sretniju i bolju budućnost.

I odlučio da 12. ov. mj. posvete svoje zastave. Sama proslava je bila zamišljena u većem stilu, ali loše vrijeme i zapreke sa druge strane nisu to omogućile.

U 7^{1/2} sati ujutro bila je zajednička sv. pričest svih Križara i Križarica.

U 10 sati došli su daci tečajci, pod vodstvom vođe logora brata Milivoja Mostovca, koje su biogradski Križari i Križarice na ulazu dočekali, te tako svrstani obišli grad, a zatim u crkvu na svečanu sv. Misu koju je služio velečasni don Ante Šoša, župnik Biograda. Preko iste održao je pobudnu i divnu propovijed velečasni Suić, kateheta iz Varaždina. Iza sv. Mise bio je blagoslov križarske i križaričke zastave koju je obavio preč. Joso Felcinović kao biskupov delegat. Kumovali su gđa Fržop i gosp. ...

Nakon toga je bilo zborovanje na kojem su govorili, burno pozdravljeni, vođa križarske organizacije Dr Ivo Protulipac i Dr Vladimir Cicak iz Zagreba. Po svršetku zborovanja, tečajci, pozdravljeni od Biogradana, povratili se u svoj logor.

Ovom prilikom potrebno je istaknuti zasluge za napredak križarstva u Biogradu veleč. župnika don Ante Šoša i njegovog kapelana don Iva Odlešića koji, uza sve svoje loše zdravlje, radi neumorno među omladinom.

Prisutnik

DRNIS

Mlada Misa. Dan 7. ov. mjeseca ostaje za ovu krajinu u neizbrisivoj uspomeni, jer toga dana po prviput je prikazao sv. Misu O. Josip Jerković. Mladomisnik je sin ove krajine, iz ugledne katoličke obitelji, koja je sva sretna što je postigla, da ima jednog svoga člana urešena svećeničkim dostojanstvom. Od ranih dana očutio je poziv u franjevački red, kojemu se je rado odavao i tako postao prvi franjevac-svećenik iz svoga maloga sela Kričke. Dok su zvona veselo naviještala radosni dan, dotle se je pobožni narod spremao da iz najdaljih komšiluka ove župe prisustvuje velikom slavlju. Mladomisnik se je obukao u župskom stanu, te je, u svečanom ruhu, bio otpraćen od svećenstva i naroda, predvođena glazbom Kat. Akcije, do crkve. Na crkvenim vratima pozdravio ga je prigodnom deklamacijom J. Paulinović, dijete zabavišta časnih Sestara, predavši mu kitu raznobojna cvijeća, na što mu je O. Joso, s nekoliko toplih riječi, zahvalio. Premda je bio radni dan, naša prostrana župska crkva bila je dupkom puna pobožnog svijeta. Prigodnu propovijed je održao O. P. Dr. Berković, nadžupnik, u kojoj je lijepo prikazao veličinu svećenika, kao i to što on mora biti svome narodu. Ganutljiv je bio prizor, kada je k oltaru pristupio osamdesetgodišnji otac i primio sv. Pričest iz ruku svoga sina. Poslije sv. Mise narod je otpratio mladomisnika, svećenstvo i brojnu rodbinu. Kud je povorka prolazila, mladi levita bio je neprestano obasipan cvijećem od razdraganog građanstva. Svećani ručak, za mnogobrojne uzvanike i glazbare, bio je u rodnoj kući mladomisnika. Pošto u selu Kričke ima i grkokatolička župa, to je na grkokatolike ovaj događaj upravo izvanredno djelovao, a napose na njihova vrijednog župnika O. Janka Herakovića, koji svom dušom ljubi svoje stado. — Našem dragom mladomisniku želimo, da u svom uzvišenom zvanju ustraje, radeći na slavu Božju i za dobro svog hrvatskog naroda.

KAŠTEL NOVI

Mlada Misa. U nedjelju 12. srpnja, otpjevao je ovdje, u svom rodnom mjestu, prvu sv. Misu, mladomisnik Ivo Jurčev, absolvent teolog. fakulteta u Ljubljani i svećenik šibenske biskupije. Ujutro se je izlila obilna kiša, ali je već oko 10 sati sjalo lijepo sunce na čistom i hladnom obzorju, te vrućina nije bila nesnosna. Pobožnog svijeta iz mjesta i iz susjednih župa, bilo je toliko, da naša, inače prostrana, crkva nije mogla sve ni primiti. Narodu je uvijek bila najsipatičnija svečanost mlade mise.

Mladomisnik je pošao u procesiji od svoje kuće do crkve, kroz mnoštvo naroda, a i stranaca koji su tu na ljetovanju.

Kalendar Srpanj

N.	19	7 nedj. po Duh. - Vinko Paul.
P.	20	IIIja pror.
U.	21	Danijel pror.
S.	22	Marija Magdalena
Č.	23	Apolinar b. m.
P.	24	Sv. Franjo Solan
S.	25	Jakov, ap.

Sv. Franjo Solan

Rodio se u Montiliji u Španjolskoj g. 1549. Primivši dobar kršćanski odgoj od pobožnih roditelja stupa u 20 god. u franjevački red. Frano već kao novak pokazao je izavredan redovnički duh. Sabranost, šutljivost, a k tome upravo rijetka pobožnost otsijevala je iz cijelog držanja mladog novaka.

Nakon godine novaštva i svršenih bogoslovske nauka bio je zaređen za svećenika. Krepostan život što je Frano započeo u društvu, nastavio je i kao svećenik.

Frano je veliki štovatelj presvetoga olt. sakramenta. Kadikad bi cijelu noć probudio klečeći pred Svetohraništem. A više puta za vrijeme sv. Mise i svojim tijelom bio bi u zanesenju.

Kasnije naš je svetac postao učitelj novaka i gvardijan. Ali za kratko. Velika i duboka svečeva

poniznost odbijala je i samu sjenu časti. Oslobođen od gvardijanske časti i službe dade se svom dušom na propovijedanje. — Frano je žarko ljubio Krista, pa je htio da tako ljubi cijeli svijet. Toga radi, zaređao je gradovima i selima propovijedajući i kupeći milodare za siromahe. Frano je svakog bez razlike ljubio, jer je u svakom čovjeku gledao dijete Božje, otkupljenika Boga Sina i posvećeni hram Duha Svetoga.

God. 1583 pojavi se kuga u gradu Montoni. Gradani, koji su i malo bili zdravi, pobjegli su, da se ne zaraze. Jedino Frano nije napustio okuženi grad, već je neumorno dvorio okuženike, dok se i sam nije okužio.

Kad je svetac ozdravio od kuge počeo k divljem indijskom plemenu Takumenima da propovijeda evanđelje. Svetac je imao velikog ploda i uspjeha. Kasnije bio je premješten u grad Limu. Iako je bio shran od umora i bolesti, ipak je bez prestanka propovijedao Krista Gospodina. Tako bi Frano običavao i nasred ulice zaustaviti prolaznike i raspelom dignutim u vis, plačući govoriti: »Ljudi, ljubite Boga, i nemojte Ga vrijeđati, jer je On za vas umro na križu. Nemojte Ga ponovno propinjati svojim grijesima!«

God. 1610 preminu naš svetac s raspelom u ruci, izgovarajući riječi: »Slavljen i hvaljen budi Bog«.

RAZANAC

Prva sv. Pričest. Nakon petnaestodnevnih pouke pristupilo je 4 VII t. g. na prvu sv. pričest 85 djece. I oni iz najudaljenijih krajeva (1^{1/2} s. hoda) dolazili su dnevno na nauk. Sv. Misu i pričest obavio je vlč. D. Š. Lukić i djeci prije pričesti uputio nekoliko toplih i dirljivih riječi. Pripravu i zahvalu učinio je župnik sa prvopričesticima. Po razdijeljenim sličicama — uspomenu djece su vesela otišla svojoj kući. — Dvc.

Život Šibenika

RASPORED SVEČANOSTI DANA 19. I 20. SRPNJA 1936 — PRIGODOM PROSLAVE ROĐENDANA I IMENDANA VOĐE HRVATSKOG NARODA DRA VLATKA MAČEKA

19. VII. u 6 sati poslije podne — kićenje domova i dućana našim narodnim zastavama; u 8^{1/2} sati na večer sakupljanje u ulici S. Zlatovića i pred kinom »Tesla«, gdje će se formirati povorka. Povorka će krenuti cestom A. Šupuka, ulicom J. Pribislavića, Zagrebačkom, Kralja Tomislava, Wilsonovim trgom, te obalom do hotela »Krk«. Sa terase hotela »Krk« održat će se prije razlaza govor o značenju proslave.

20. VII. u 10 sati ujutro održat će se u stolnoj crkvi sv. Jakova svečana služba Božja. U 8^{1/2} s. navečer priredit će se svečana akademija u gradskom kazalištu.

Dana 19. i 20. srpnja rasprodavat će se spomen-značke.

Šibenik, 15. srpnja 1936.

Odbor

Požaliti će - tko zakasni! Kamo sa gotovinom?

NAJSIGURNIJE ali i NAJKORISNIJE ULAŽETE GOTOVINU ako još za vremena kupite gradilišta (parcele) u Dubrav — „Dubrovnik kraj Zagreba!“

JER: zemlja u Dubrovniku ne može propasti — nema ni brijega, koji se odranja, ni Save, koja plavi i uništava! Nema bujica, koje ruše!

JER: gradilišta na mojoj parcelaciji MORAJU porasti u cijeni, jer su sada jeftina, a po položaju bez konkurencije!

JER: besteretan prenos dobivate za nekoliko dana

JER: PARCELACIJA DUBRAVE je ogromnih pravilnih prostora bez divljih kuća.

JER: Vam sve ovo u kancelariji može dokumentarno dokazati:

**Parcelacija Dubrave, Rade Hribar
Zagreb, Ilica 11. I kat**